

[Finansministeren.]

muneskatten i København for skatteåret 1960-61 med en mindre udskrivningsprocent end den forrige år anvendte. Det vil herefter være rimeligt at gennemføre tilsvarende nedsættelser af sømandsskatten. Med henblik herpå er der foreslået ændringer i skalaerne for sømandsskattens beregning. Ændringerne vil bevirke, at sømandsskatten for de fleste sømænd vil blive nedsat med beløb fra 150 kr. til godt 200 kr. For de såkaldte „mellemindkomster“ bliver der dog tale om noget større nedsættelser.

Samtidig med ændringen af skalaerne foreslås der også forskellige andre ændringer, hvoraf en del dog er af rent teknisk eller redaktionel art. Således har man under hensyn til, at overgrænsen for de beløb, forsørgere kan fratække ved indkomstopgørelsen som anvendt til kapitalforsikringer m. v. og indskud på kapitalbindingskonti, fra og med skatteåret 1960-61 er forhøjet fra 600 kr. til 1 000 kr., foreslået, at det faste månedlige fradrag, som bl. a. skal dække udgifter af den nævnte karakter, for forsørgere forhøjes fra 120 kr. til 150 kr.

Endvidere har man af hensyn til den praktiske udformning af de tabeller, hvorefter sømandsskatten beregnes om bord, foreslået, at det særlige fradrag, der indrømmes sømænd i udenrigsfart, for forsørgere fastsættes til 170 kr. månedligt, således at fradraget ikke fremtidig gradueres nedad for sømænd med mindre indtægter.

I året 1959 indbragte sømandsskatten i alt hved 45 mill. kr. De samlede virkninger af de foreslåede ændringer må rent skønsmæssigt antages at blive, at sømandsskatten for året 1961 vil indbringe 5-6 mill. kr. mindre, end hvis de for året 1960 gældende skalaer m. v. skulle anvendes uændret.

Endelig har man af praktiske grunde foreslået, at sømandsskattekontoret i visse tilfælde får lidt længere tid til rådighed med afregningen til kommunerne af den andel af sømandsskattens beløb, der efter de gældende regler skal anses for kommuneskat.

På grund af den tid, der medgår til udarbejdelsen af de særlige sømandsskatte-tabeller og udsendelsen af disse til de enkelte skibe, vil det ikke være muligt at lade æn-

dringerne af skalaerne og fradragene træde i kraft før den 1. januar 1961.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til hurtigt og velvillig behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m.*

Med dette lovforslag er alene tilsigtet en lille teknisk ændring i de bestemmelser om dækningsafgift ved indførsel af visse varer med indhold af kakao, chokolade, mandler eller nødder m. v., som for et par måneder siden var til behandling i det høje ting.

Formålet med dækningsafgiften er at etablere afgiftsmæssig ligestilling af danske og udenlandske producenter af de omhandlede varer, der ikke i sig selv er omsætnings- eller råstofafgiftspligtige i henhold til chokoladeafgiftslovens bestemmelser, men til hvis fremstilling her i landet anvendes beskattede råvarer.

Det har imidlertid vist sig, at visse varer, som man ved gennemførelsen af dækningsafgiftsbestemmelserne ønskede omfattet af afgiften, ikke i praksis er blevet dækningsafgiftspligtige. Dette skyldes, at disse varer ikke som antaget ved udformningen af de pågældende bestemmelser alene falder til fortoldning under toldtariffens pos. 21.07, men desuden under pos. 19.02. Det er derfor foreslået at indføje sidstnævnte position i teksten til den pågældende paragraf i chokoladeafgiftsloven.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter.*

I forbindelse med de tidligere almindelige vurderinger har det været således, at når resultatet af vurderingen forelå i begyndelsen af det efter vurderingen følgende kalenderår, blev der i folketinget fremsat forslag om forhøjelse af de grænser, inden for hvilke de kommunale råd kan fastsætte de skattefrie fradrag i forskelsværdien. Når

[Indenrigsministeren.]

disse grænser ændres på et så forholdsvis sent tidspunkt — næsten umiddelbart forud for det skatteår, hvor fradragene skal bringes til anvendelse — bliver der ikke givet de kommunale råd særlig lang tid til at overveje, hvorledes det fremtidige fradrag skal fastsættes, ligesom den sene ændring af fradragene griber forstyrrende ind i arbejdet med beregningen af ejendomsskatterne, herunder fastsættelsen af promillerne. Det vil derfor være af værdi, at de nye grænser fastsættes på et så tidligt tidspunkt som muligt, således at amtsrådene og sognerådene i god tid kan tage stilling til, hvorledes fradragene skal fastsættes, og således at fastsættelsen af grundskyld- og ejendoms-skyldpromiller og beregningen af ejendoms-skatterne kan ske, så snart de endelige resultater af den almindelige vurdering foreligger.

Efter de foreliggende oplysninger må man gå ud fra, at der gennemgående vil ske en forhøjelse af ejendomsværdierne på 20-25 pct., samt at grundværdierne for enfamilies-huse gennemgående vil stige med 40 pct. og for landbrugsejendomme med 23 pct. Ved anvendelse af disse stigningsprocenter på nogle typiske ejendomme i sognekommunerne er det beregnet, at forskelsværdien for et almindeligt mindre enfamilieshus i de rene landkommuner gennemgående vil stige 3 000-4 000 kr. For en gennemsnitslandbrugs-ejendom mellem 1 og 12 tdr. hartkorn vil forskelsværdien stige 8 000-10 000 kr., mens stigningen for et almindeligt husmandsbrug under 1 td. hartkorn vil være ca. 5 000 kr. I de større omegnskommuner, hvor værdierne for de enkelte enfamilieshuse gennemgående er noget større, må man regne med tilsvarende større stigninger, således at stigningen i forskelsværdien for et almindeligt enfamilieshus vil andrage 5 000-10 000 kr.

Ved beregningen af stigningerne i forskelsværdien i amtskommunerne må det tages i betragtning, at der forinden beregningen af amtskommunal ejendomsskyld foretages et fradrag af den dobbelte grundværdi. Da man må gå ud fra, at stigningerne i grundværdierne for enfamilieshuse gennemgående vil være procentvis større end stigningerne i ejendomsværdierne, vil stigningerne i den amtskommunale forskelsværdi for disse ejen-

domme således blive betydelig mindre end stigningerne i den sognekommunale forskelsværdi. Det samme vil til en vis grad gøre sig gældende for landbrugsejendommene.

På grundlag af disse oplysninger har regeringen ment allerede på indeværende tidspunkt at kunne stille forslag om forhøjelse af grænserne for de skattefri fradrag i forskelsværdierne i sogne- og amtskommunerne. For de almindelige landkommuners vedkommende foreslås undergrænsen for fradraget forhøjet fra 14 000 kr. til 18 000 kr. og overgrænsen fra 20 000 kr. til 30 000 kr. For de store omegnskommuner og de store bymæssige kommuner foreslås undergrænsen for fradraget forhøjet fra 20 000 kr. til 25 000 kr. og overgrænsen fra 35 000 kr. til 50 000 kr. For amtskommunernes vedkommende foreslås undergrænsen for fradraget forhøjet fra 15 000 kr. til 18 000 kr. og overgrænsen fra 25 000 kr. til 35 000 kr. Endelig foreslås lejlig-hedsfradraget forhøjet fra 3 000 kr. til 4 000 kr.

Siden skatteåret 1957-58 har ejendoms-skylden været fikseret i bykommunerne, således at der ikke er pålignet nye ejendomme eller bygningsforbedringer ejendomsskyld til disse kommuner. En tilsvarende fiksering er ikke sket i landkommunerne. En sådan forskelsbehandling af byggeriet i de to kommunegrupper kan i det lange løb ikke anses for forsvarlig, og de foreslåede ændringer af den kommunale ejendoms-skattelovs § 19 tager derfor sigte på at side-stille byggeriet i de to kommunegrupper derved, at alt nybyggeri og alle om- og tilbygninger, der foretages efter 12. almindelige vurdering, fritages for ejendomsskyld til sogne- og amtskommunerne. For om- og tilbygningers vedkommende er det dog af praktiske grunde foreslået, at fritagelsen begrænses til forandringer af et vist omfang. Der er herved anvendt den grænse, der i loven om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme er fastsat som betingelse for medtagelse ved en årsomvurdering.

Forslaget tager således alene sigte på forholdsvis begrænsede ændringer i den kommunale ejendomsskattelovgivning; for fradragenes vedkommende er der således alene tale om en ajourføring i forhold til

[Indenrigsministeren.]

de nye vurderinger, og for nybygningernes og bygningsforbedringernes vedkommende tilstræbes blot en sidestilling af landkommunerne med bykommunerne. Regeringen er imidlertid sindet at tage skridt til en mere almindelig revision af den kommunale ejendomsbeskatning, således at der tilvejebringes større ensartethed i denne beskatning, og regeringen agter at fremsætte forslag herom i begyndelsen af næste samling.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale forslaget til det høje folketinges hurtige og velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ekspropriation til anlæg af et statshospital i Thorshavn.*

Dette lovforslag må ses i sammenhæng med den i finansåret 1958-59 tilvejebragte flerårige bevilling til detailprojektering af et statshospital til behandling af sindslidende i tilknytning til Dronning Alexandrines hospital i Thorshavn. Udarbejdelsen af dette projekt er ganske vist endnu ikke tilendebragt, idet de statslige byggeplaner blandt andet på en række områder skal koordineres med det færøske sygehusvæsens planer for en udbygning og modernisering af Dronning Alexandrines hospital; men spørgsmålet om sikring af de for planernes gennemførelse nødvendige arealer har naturlig meldt sig allerede på et tidligt stadium af projekteringen.

Ifølge loven af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre er ekspropriation til et formål af den i lovforslaget omhandlede art et fællesanliggende, men efter at grunderhvervelsesspørgsmålet har været forelagt hjemmestyret til betænkning, har man fra færøsk side fundet, at det ville være rigtigst, at det var landsstyret, der fik ekspropriationsbemyndigelsen, ligesom det var tilfældet efter loven af 27. april 1949 om ekspropriation af grunde til anlæg af sygehuse i Tverå og Thorshavn. I lighed med den fulgte fremgangsmåde ved behandlingen af nævnte lov fandt man det endvidere fra landsstyrets side hensigtsmæssigt, at sagen først behandlede af lagtinget, der derefter enstem-

migt har vedtaget det forslag, som regeringen nu har besluttet at fremsætte som lovforslag for folketinget.

Overensstemmende med lagtingets vedtagelse indeholder forslaget en bemyndigelse for Færøernes landsstyre til, om fornødent ved ekspropriation, at erhverve de arealer m. v., der er nødvendige til opførelse af statshospitalet. Dog fremhæves det udtrykkeligt, at bemyndigelsen udøves på statskassens vegne.

Ved gennemførelsen af projektet påregner man at skulle disponere over arealer, der dels er i offentligt, dels i privat eje. For de arealers vedkommende, der ejes af det offentlige, foreligger tilsagn om, at de vil kunne stilles til disposition for byggeriet, og som det nærmere vil fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, hvortil jeg henviser, har Thorshavn byråd vedtaget at afholde udgifterne ved erhvervelsen af de privatejede grunde.

På baggrund af den ordning, der med finansministeriets tilslutning og efter forslag fra færøsk side er tilvejebragt med hensyn til bestridelsen af udgifterne ved grunderhvervelserne, kan jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om udbygning af det storkøbenhavnske S-banenet og om forarbejder for tunnelbaneanlæg i København og Frederiksberg.*

Baggrunden for dette lovforslags fremsættelse må ses i den omstændighed, at den vedvarende stærke stigning i befolkningstallet i hovedstadens omegnskommuner gør det nødvendigt, at der nu foretages en forbedring af trafikforholdene, herunder en udbygning af S-banenettet. Befolkningstallet i omegnskommunerne er i dag ca. 480 000, og dette tal påregnes at blive omtrentlig fordoblet i løbet af de næste 25 år. Størstedelen af denne befolkning har deres erhverv i København, og det er derfor af den største betydning, at det på S-banenettet baserede, kollektive trafikapparat suppleres med de nu foreslåede S-baneanlæg — Køgebugtbanen, Lundtoftebanen og elektrificering af Hareskovbanen